

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

กรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ตามที่ศาลได้พิพากษาลงโทษไว้ คือ ประหารชีวิต จำคุก กักขังรวมถึงการปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกัน และการปฏิบัติให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กับกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญา โดยมีพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ให้อำนาจและวางแนวทางในการปฏิบัติไว้ นั้น ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมาย โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จะต้องมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบายของกระทรวง หลักอาชญาวิทยา และหลักทัณฑวิทยา ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐาน ขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานราชทัณฑ์ ในการควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพและ การแก้ไขพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังให้เป็นบุคคลที่สามารถเข้ากับสังคมทั่วไปได้เมื่อพ้นโทษแล้ว

นอกจากนี้ภายใต้บริบทของระบบราชทัณฑ์ไทย ในปัจจุบันยังมีแนวคิด ความเชื่อ และข้อจำกัดในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่อาจจะไม่เหมาะสม และไม่เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง หรือเป็นไปตามมาตรฐานของกระบวนการยุติธรรมสากล โดยเฉพาะประเด็นที่สำคัญที่สุด ได้แก่ การแยกการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังระหว่างและนักโทษเด็ดขาดออกจากกัน เนื่องจากผู้ต้องขังหรือจำเลยมักจะถูกนำตัวไปขัง หรือฝากขังระหว่างการพิจารณาคดี ในเรือนจำ อันมีผลทำให้สภาพของบุคคลเหล่านั้นมิได้แตกต่างจากการถูกจำคุกแต่อย่างใด ซึ่งส่งผลต่อความเชื่อและข้อสงสัยต่าง ๆ อาทิเช่น การถ่ายทอดลักษณะอาชญากร นอกจากนี้สังคมมองผู้กระทำผิดว่าเป็นบุคคลที่ไม่พึงปรารถนา และถูกตราหน้าว่าเป็นผู้มีประวัติไม่ดี และไม่ได้รับการปฏิบัติเสมอเหมือนกับบุคคลทั่วไป การลงโทษต่อบุคคลเหล่านี้ด้วยวิธีดังกล่าวจึงไม่เป็นผลดีต่อสังคม โดยเฉพาะกับผู้กระทำผิดที่ไม่มีสันดานเป็นอาชญากร หรือผู้มีความบกพร่องทางจิตได้ ทั้งนี้จะมีผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดี ที่ถูกคุมขังในเรือนจำ แบ่งได้ 3 ประเภท คือ ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนในขั้นตอนของตำรวจและอัยการ ผู้ต้องขังระหว่าง

พิจารณา-ไต่สวนในขั้นตอนของศาลชั้นต้น และผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกาในขั้นตอนของศาลอุทธรณ์-ฎีกา

ตารางที่ 1.1

สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ แยกตามประเภท

สำรวจ ณ วันที่ 16 ตุลาคม 2551

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ (%)
1. นักโทษเด็ดขาด	115,360	19,035	134,395	71.935
2. ผู้ต้องขังระหว่าง	42,921	7,569	50,490	27.02
2.1 อุทธรณ์-ฎีกา	22,463	3,415	25,878	13.85
2.2 ไต่สวน-พิจารณา	9,535	1,446	10,981	5.88
2.3 สอบสวน	10,923	2,708	13,631	7.30
3. เยาวชนที่ฝากขัง	460	3	463	0.25
4. ผู้ถูกกักกัน	12	1	13	0.01
5. ผู้ต้องกักขัง	1,235	233	1,468	0.79
รวมผู้ต้องราชทัณฑ์ทั้งสิ้น	159,988	26,841	186,829	100

ที่มา: กองแผนงานกรมราชทัณฑ์

จากตารางที่ 1.1 สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศแยกตามประเภท กรมราชทัณฑ์ในปัจจุบันมีผู้ต้องราชทัณฑ์อยู่ในความควบคุม จำนวน 186,829 คน โดยในจำนวนนี้แยกเป็น “นักโทษเด็ดขาด” จำนวน 134,395 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 71.93 “ผู้ต้องขังระหว่าง” จำนวน 50,490 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 27.02 ซึ่งในจำนวนผู้ต้องขังในระหว่างการพิจารณาเป็นผู้ต้องขังชาย จำนวน 42,921 คน เป็นผู้ต้องขังหญิง จำนวน 7,569 คน ส่วนที่เหลือเป็นเยาวชนฝากขัง ผู้ถูกกักกัน และผู้ต้องกักขัง

จากสภาพความเป็นอยู่ในเรือนจำมีความแตกต่างจากสังคมภายนอกอย่างชัดเจน โดยเฉพาะรูปแบบของการดำรงชีวิตที่ถูกจำกัดอิสรภาพอยู่แต่ในรั้วเรือนจำที่มีอาณาบริเวณจำกัด และต้องอยู่ร่วมกับคนหมู่มาก การต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางเรือนจำ การกินอยู่หลับนอน การเปลี่ยนสภาพแวดล้อม สังคม และที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะการที่ต้องถูกแยกห่างออกจากสมาชิก

ในครอบครัว การสูญเสียอาชีพ การสูญเสียโอกาสต่าง ๆ ทางสังคม ความกลัวจากการถูกลงโทษ และ ความไม่แน่นอนในผลลัพธ์ทางคดี โดยเฉพาะช่วงระยะเวลาของการพิจารณาคดีของผู้ต้องขัง ระหว่างพิจารณา ภายใต้สภาวะการณดังกล่าว จึงอาจจะทำให้ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา ที่ถูกคุมขังในเรือนจำเกิดภาวะความเครียด ความกดดัน ความทุกข์ใจ โดยเฉพาะผู้ต้องขังเข้าใหม่ที่ถูกจำคุกเป็นครั้งแรก เมื่อก้าวเข้าสู่เรือนจำจะรู้สึกหวาดกลัว และมีความวิตกกังวลมาก เนื่องจากมีมโนทัศน์เกี่ยวกับภาพลักษณ์เรือนจำว่าเป็นสถานที่โหดร้าย และมีการลงโทษผู้ต้องขังด้วยวิธีรุนแรง นอกจากนี้ การหวาดระแวงกลัวการถูกทำร้ายกลั่นแกล้งจากเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน ซึ่งภาวะดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อชีวิตความเป็นอยู่ และสุขภาพของผู้ต้องขัง ทั้งทางร่างกายและจิตใจประเด็นปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อภารกิจในการควบคุม และกระบวนการแก้ไขฟื้นฟู พัฒนาศักยภาพผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นคนดี ตลอดจนระบบการบริหารจัดการของเรือนจำ เป็นไปด้วยความยากลำบาก โดยเฉพาะในด้านการใช้เรือนจำเพื่อดำเนินการดังกล่าว ซึ่งในประเทศที่พัฒนาแล้ว ได้มีการแยกการควบคุมผู้ต้องขังทั้ง 3 กลุ่ม อันได้แก่ นักโทษเด็ดขาด ผู้ต้องขังระหว่าง การพิจารณาคดี และคนฝากออกจากกัน แต่ในปัจจุบันเนื่องจากสภาพพื้นที่อันจำกัดของเรือนจำ ในประเทศไทย ที่ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนผู้ต้องขังที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้ต้องมีการคุมขังรวมกันระหว่างผู้ต้องขังที่อยู่ในขั้นตอนระหว่างพิจารณาคดี และนักโทษเด็ดขาดทั่วไป

เมื่อก้าวถึงความเครียด ผู้ศึกษาคิดว่าทุกคนแม้แต่ตัวผู้ศึกษาเองก็เคยมีประสบการณ์กับการเผชิญความเครียด ไม่มีมนุษย์ผู้ใดไม่เคยมีความเครียด แต่ทั้งนี้คงเคยได้ยินหลาย ๆ คนบอกว่าตนเองไม่เครียด นั่นแสดงว่าบุคคลผู้นั้น อาจจะมีวิธีการในการจัดการกับความเครียด และใช้วิธีคลายความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนทำให้เขาู้สึกผ่อนคลาย มีความสุข หรือในอีกกรณีหนึ่งบุคคลนั้นสามารถใช้กลไกทางจิตเพื่อการปรับตัว หรือทางจิตวิทยาเรียกว่าการปฏิเสธความจริง หรือใช้การแยกอารมณ์ ความคิดและความรู้สึกออกจากกัน หรือเป็นการแก้ตัวโดยการยกเหตุผลต่าง ๆ ขึ้นมาอ้างโดยบอกว่าตนเองไม่เครียด

สำหรับนิยามความหมายของความเครียดนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล แต่ทั้งนี้ในทางการแพทย์กล่าวว่า (ธนภรณ์ เอกจันทร์, 2549, น. 2) ความเครียดเป็นประสบการณ์ของภาวะทางอารมณ์ทั้งด้านบวกและด้านลบตามด้วยการเปลี่ยนแปลงของสารเคมีภายในสมอง ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการทำงานของร่างกาย การใช้เหตุผลและมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป กล่าวคือ ความเครียดเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่ทำให้รู้สึกกังวลใจ คับข้องใจหรือถูกบีบคั้นกดดัน จนทำให้เกิดความรู้สึกทุกข์ใจ สับสน โกรธ หรือเสียใจ ความตึงเครียดจึงถือได้ว่าเป็นเรื่องปกติในการดำเนินชีวิตของสัตว์โลกและเป็นแรงกระตุ้นให้มนุษย์เกิดแรงมูมานะ ที่สามารถจะเอาชนะปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้ โดยความเครียดที่ถือว่าเป็นปัญหาสุขภาพจิตและผิดปกติก็คือ บุคคลมี

ความเครียดที่สะสมอยู่เป็นระยะเวลานานตั้งแต่ 3-6 สัปดาห์ขึ้นไป และส่งผลกระทบต่อสุขภาพกาย พฤติกรรม กิจกรรมทางสังคม ครอบครัวและการทำงาน เช่น เบื่ออาหาร นอนไม่หลับ ภาวะวุ่นวาย อยู่ตลอดเวลา รู้สึกหงุดหงิด เบื่อหน่ายไม่ยอมทำอะไร ความสุขทางเพศลดลง ขาดงานบ่อย ไม่อยาก พบปะผู้คน ปวดหรือเกร็งกล้ามเนื้อบริเวณท้ายทอย หลังหรือไหล่ เป็นต้น

บุคคลโดยทั่วไปตลอดจนถึงตัวผู้ต้องขังที่มีความเครียด ส่วนใหญ่จะไม่บอกว่าตนเอง เครียดแบบตรงไปตรงมา แต่อาจจะบอกหรือพูดบ่นถึงความเจ็บป่วยทางกายอื่น ๆ แทน เช่น เมื่อย ตัว ปวดศีรษะหรือบ่นถึงอาการทางจิตใจ เช่น เบื่อหน่าย เซ็ง นอนไม่หลับ และทั้งนี้ยังอาจพบว่า ผู้ต้องขังบางรายไม่สามารถสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงของอาการได้ชัดเจน และไม่ทราบว่าตนเองมีความเครียดหรือไม่ ปฏิกริยาของความเครียดที่เกิดขึ้นกับบุคคลและผู้ต้องขังนั้น จะไม่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่อาจแตกต่างกันคือ การหาวิธีการผ่อนคลายความเครียด ที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยสนับสนุนทางสังคม และสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจ ที่จะทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อ ความเครียดของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะกรณีผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา คดี เนื่องจากเป็นเรือนจำขนาดใหญ่และมีจำนวนผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีเป็นจำนวนมาก (ตารางที่ 1.2) เพื่อที่จะได้ทราบถึงระดับความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี ปัจจัยที่มีผล ต่อความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี และเพื่อที่จะแสวงหาแนวทางในการส่งเสริม สุขภาพจิตในการแก้ไขปัญหาความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีให้ลดลงหรืออยู่ใน ระดับที่เหมาะสม

ตารางที่ 1.2

สถิติผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร

สำรวจ ณ วันที่ 16 ตุลาคม 2551

ที่	รายชื่อเรือนจำ	นักโทษ เด็ดขาด	ผู้ต้องขังระหว่าง				รวมทั้งสิ้น
			สอบสวน	ไต่สวน	อุทธรณ์-ฎีกา	รวม	
1.	เรือนจำพิเศษ กรุงเทพฯ	3,008 คน	372 คน	443 คน	486 คน	1,301 คน	4,309 คน

ที่มา: กองแผนงานกรมราชทัณฑ์

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี เนื่องจากผู้ศึกษาเป็นเจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์ปฏิบัติงานในสังกัดเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเรือนจำขนาดใหญ่ มีจำนวนผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีอยู่ในความดูแลเป็นจำนวนมาก ดังนั้นหากมีการจัดการกับความเครียดของผู้ต้องขังให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม จะทำให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กอปรกับกระบวนการศึกษามีความสะดวกในการเข้าศึกษาและจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาจึงเห็นควรทำการศึกษาเรื่องดังกล่าว เพื่อจะได้ทราบถึงระดับความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี ปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี และแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพจิตและการแก้ไขปัญหาคความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีให้ลดลงหรืออยู่ในระดับที่เหมาะสม อันจะเป็นการส่งเสริมให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมและการแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นภารกิจของงานกรมราชทัณฑ์ เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี
3. เพื่อแสวงหาแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพจิตและการแก้ไขปัญหาคความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีให้ลดลงหรืออยู่ในระดับที่เหมาะสม

ขอบเขตที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี โดยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี ทั้ง 3 ประเภท ได้แก่

1. ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนในขั้นตอนของตำรวจและอัยการ
2. ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา-ไต่สวนในขั้นตอนของศาลชั้นต้น
3. ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกาในขั้นตอนของศาลอุทธรณ์-ฎีกา

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

1. ปัจจัยที่มีผลต่อความเครียด หมายถึงสภาวะการณ์หรือสถานการณ์ ที่สามารถทำให้บุคคลเกิดความเครียดขึ้นได้ โดยได้ศึกษาปัจจัยดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมภายในเรือนจำ หมายถึง สาเหตุหรือภาวะการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียด ที่มาจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมภายในเรือนจำ

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัวและธุรกิจการงาน หมายถึง สาเหตุหรือภาวะการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียด ที่มาจากความวิตกกังวลด้านครอบครัวและธุรกิจการงาน

1.3 ปัจจัยด้านคติความ หมายถึงสาเหตุหรือภาวะการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียด ที่มาจากความวิตกกังวลด้านคติความ

2. ความเครียด หมายถึง ความรู้สึกทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้ต้องขัง ที่เกิดจากการตอบสนองต่อความกดดันจากสิ่งแวดล้อม และไม่สามารถที่จะต่อสู้กับความกดดันได้ โดยใช้วิธีการวัดความเครียดด้วยแบบสอบถาม Health Opinion Survey (HOS)

3. ระดับความเครียด มี 3 ระดับ

3.1 ความเครียดระดับต่ำ หมายถึง ความเครียดที่เกิดขึ้นและสิ้นสุดลงในช่วง และสิ้นสุดลงในช่วงสั้น ๆ อาจแค่นาที หรือชั่วโมง เท่านั้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับสาเหตุเพียงเล็กน้อย อาจเป็นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เช่น การเดินทางไปทำงาน การมาไม่ทันเวลานัด

3.2 ความเครียดระดับกลาง หมายถึง ความเครียดชนิดรุนแรงกว่าชนิดแรก อาจใช้เวลาเป็นชั่วโมง หรือหลายชั่วโมงจนกระทั่งเป็นวัน เช่น ความเครียดจากการทำงานมากเกินไป ความขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงาน

3.3 ความเครียดระดับสูง หมายถึง ความเครียดชนิดที่แสดงอาการอยู่นานเป็นสัปดาห์ หรืออาจเป็นเดือน เป็นปี เช่น การตายของบุคคลใกล้ชิด ความเจ็บป่วยที่รุนแรง

4. ผู้ต้องขัง หมายถึง บุคคลที่ถูกศาลพิพากษาลงโทษให้จำคุก ต้องขังอยู่ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครเท่านั้น

5. เรือนจำพิเศษ หมายถึง เรือนจำที่ใช้สำหรับคุมขังผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีหรือคดียังไม่เสร็จเด็ดขาดตามกฎหมาย ซึ่งปัจจุบันกรมราชทัณฑ์มีเรือนจำพิเศษในความดูแลและรับผิดชอบ จำนวน 4 แห่ง คือ เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร เรือนจำพิเศษธนบุรี เรือนจำพิเศษมีนบุรี และเรือนจำพิเศษพัทยา

6. ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี หมายถึง ผู้ต้องหาที่ไม่มีหลักทรัพย์ในการประกัน หรือผู้มีอำนาจไม่พิจารณาอนุมัติ ก็จะถูกนำตัวมาคุมขังไว้ในเรือนจำ และในส่วนของผู้ต้องขังที่อยู่

ระหว่างการพิจารณาคดีที่ถูกคุมขังในเรือนจำแบ่งได้ 3 ประเภท คือ ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน ในชั้นตอนของตำรวจและอัยการ ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา-ไต่สวนในชั้นตอนของศาลชั้นต้น และผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกาในชั้นตอนของศาลอุทธรณ์-ฎีกา

- ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน หมายถึง บุคคลที่ถูกพนักงานสอบสวน หรือพนักงาน ฝ่ายปกครอง แจ้งข้อหาว่ากระทำความผิด และได้ขออนุมัติต่อศาลเพื่อคุมขังอยู่ในเรือนจำตามหมายฝากขังของศาล เพื่อบรรเทาข้อสงสัย

- ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา-ไต่สวน หมายถึง บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด และขังอยู่ในเรือนจำตามหมายขังของศาล ก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา

- ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา หมายถึง บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด และขังอยู่ในเรือนจำตามหมายขังของศาล ในระหว่างรอคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์หรือฎีกาแล้วแต่กรณี

7. นักโทษเด็ดขาด หมายถึง บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุกตามคำพิพากษาที่ถึงที่สุดแล้ว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงระดับความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี
2. ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี
3. เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมสุขภาพจิตและการแก้ไขปัญหาความเครียดของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีให้ลดลงหรืออยู่ในระดับที่เหมาะสม